

РЕШЕНИЕ

№ 262

гр. София, 16.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 14-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КРАСИМИРА Н. ПРОДАНОВА

като разглежда докладваното от КРАСИМИРА Н. ПРОДАНОВА
Административно наказателно дело № 20231110207512 по описа за 2023 година

Производството е по реда на [чл. 59-63 от ЗАНН](#).

Образувано е по жалба на А. Б. Г., ЕГН *****, с адрес в гр. София, ж.к. „****“, против наказателно постановление /НП/ № 700291-Ф 696201/20.04.2023 г., издадено от НАЧАЛНИК НА ОТДЕЛ „ОПЕРАТИВНИ ДЕЙНОСТИ-СОФИЯ“, ДИРЕКЦИЯ „ОПЕРАТИВНИ ДЕЙНОСТИ“ В ГД „ФИСКАЛЕН КОНТРОЛ“ КЪМ ЦУ НА НАП, с което за нарушение на [чл. 37, ал. 2, вр. чл. 13, ал. 1](#) от ДОПК и на основание и [чл. 53, вр. чл. 27 /83/](#), и [чл. 3, ал.1/ал.2 от ЗАНН](#), и [чл. 273 от ДОПК](#), на жалбоподателя е наложена „глоба“ в размер на 1 000 /хиляда/ лева.

В законоустановения срок жалбоподателят А. Б. Г. е депозирал пред административнонаказващия орган писмено обяснение, в което са описани причините, поради които не е представена изисканата информация, както и в протокола от извършена проверка е посочено, че информацията е свалена на 3 броя носители, от което следва, че не е извършено възпрепятстване на органите на НАП.

Недоволен от НП и наложената с него глоба останал жалбоподателят А. Б. Г., който е обжалвал същото в законово посочения срок, чрез административнонаказващия орган пред СРС, като в жалбата пространно са изложени доводи за незаконосъобразност на издаденото НП, като се моли същото да бъде отменено, както и се претендират разноски, за които е приложен списък по чл. 80 ГПК.

В съдебно заседание жалбоподателят А. Б. Г., редовно призован, се явява лично, като не се явява адв. В. И., с пълномощно по делото. Жалбоподателят А. Б. Г. пледира да бъде отменено НП, като заявява, че на 13.02.2023г. е бил посрещнат от три лица, като не са

му били предоставени документи, удостоверяващи служебната длъжност на същите, както и не му е била предоставена заповед за извършване на проверката. Същият се е обърнал към управителя, като последният се е свързал с юриста на дружеството, за да установи законността на извършената проверка и исканото от същия предоставяне на данни. Заявява, че докато чакал отговора, му е бил АУАН, както и че намира съставения акт за незаконосъобразен.

Въззиваемата страна - НАЧАЛНИК НА ОТДЕЛ „ОПЕРАТИВНИ ДЕЙНОСТИ-СОФИЯ“, ДИРЕКЦИЯ „ОПЕРАТИВНИ ДЕЙНОСТИ“ В ГД „ФИСКАЛЕН КОНТРОЛ“ КЪМ ЦУ НА НАП, редовно призована за съдебното заседание, се представлява от юрисконсулт Л.И., който пледира издаденото НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Софийски районен съд, след като разгледа жалбата, изложените в нея доводи, след като се запозна с материалите по делото и като прецени събраните доказателства – поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

На 13.02.2023 г. при извършване на проверка в търговски обект – Подземен гараж – Централна гара, находящ се в гр. София, бул. „Мария Луиза“ № 102, пред гаров площад, стопанисван от „АУТО МОБАЙЛ“ АД, с ЕИК 121721702, представляващ Ф.С.С., от лицето А. Б. Г., ЕГН *****, началник смяна в дружество „АУТО МОБАЙЛ“ АД, с ЕИК 121721702, органите по приходите, извършващи проверката в ТО – М. Г. и Т.В. са изискали достъп до информационната система (софтуерния продукт), като лицето отказало достъпа, с което е отказал съдействие на органа по приходите във връзка с изпълнение на служебните му задължения във връзка с извършваната проверка за сваляне на информация в търговския обект от софтуерния продукт, управляващ търговската дейност. Съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 1 от ДОПК – участниците в производствата са длъжни да оказват съдействие и да предоставят информация при условията и по реда на този кодекс на органа по приходите при изпълнение на правомощията му по чл. 12, ал. 1-4. Предвид горното, А. Б. Г., след като е бил длъжен, не е осигурил достъп за сваляне на информация в търговския обект от софтуерния продукт, управляващ търговската дейност, с което действие е нарушил разпоредбата на чл. 37, ал. 2, вр. чл. 13, ал. 1 ДОПК и за което свидетелят М. Г. съставил АУАН срещу А. Б. Г..

Въз основа на АУАН било издадено обжалваното НП.

Описаната фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства – гласни – показанията на свидетеля, явяващ се и актосъставител М. Г., които са ясни и последователни, както и от приложените по делото писмени доказателства, прочетени и приети от съда на основание [чл. 283 от НПК](#).

При така очертаната фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата

Същата е процесуално допустима, доколкото е подадена от надлежно легитимирана страна – наказаното физическо лице, в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, както и срещу подлежащо на обжалване НП. С оглед на това жалбата е породила

присъщия ѝ суспензивен (спира изпълнението на НП) и деволутивен (сезиращ съда) ефект. С оглед на която тя е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

По приложението на процесуалния закон

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Това означава, че съдът следва да провери законосъобразността на постановлението, т. е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – аргумент от чл. 314, ал. 1 НПК вр. чл. 84 ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие, съдът служебно (чл. 13, чл. 107, ал. 2 и чл. 313-314 НПК вр. чл. 84 от ЗАНН) констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи; в предвидената от закона писмена форма и съдържание – чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред.

Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя. НП също е връчено надлежно на санкционираното лице, но и по правило това обстоятелство има отношение единствено към началото на преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, но не и към законосъобразността на неговото издаване, което хронологически предхожда връчването му.

Не са налице твърдените от жалбоподателя процесуални нарушения.

По приложението на материалния закон

НП е законосъобразно и от материалноправна гледна точка. В хода на съдебното следствие се установи по несъмнен начин, че жалбоподателят не е предоставил изискани документи от контролните органи, в предоставения за това срок.

Нарушението по чл. 273 ДОПК е формално и е довършено с липсата на дължимо действие, в предоставените срокове. Същевременно, касателно възражението за липса на вина, касае се за ангажиране на отговорност на юридическо лице, т. е. обективна и безвиновна такава, поради което и на възражението не следва да бъде отговаряно, в детайли.

Съдът приема, че неизпълненото задължение на жалбоподателя към държавата не представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН – такъв, при който извършеното административно нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид (субсидиарното приложение на Наказателния кодекс касае само посочените в чл. 11 ЗАНН въпроси, поради което дефинитивната норма на чл. 93, т. 9 НК следва да бъде приложена в административнонаказателното производство по *analogia legis*, с оглед наличието на празнота в ЗАНН; вж. и ТР № 1/12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г., ОСНК на ВКС). По тази причина наказаното лице не следва да бъде освободено от административнонаказателна отговорност. Това преди всичко е така, тъй като, с оглед на доктриналната класификация на

правонарушенията, в зависимост от изискването за настъпване на определени общественноопасни последици за съставомерността на деянието, процесното такова следва да се отнесе към т. нар. "нарушения на просто извършване" или "формални нарушения". Същото се явява довършено със самия факт на неизпълнение на предвидените в закона и подзаконовите актове по прилагането му задължения на физическите и юридическите лица, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоправен резултат. По този начин законодателят е въздигнал в нарушение само застрашаването на обществените отношения, предмет на закрила, без да е необходимо от това да са настъпили вреди (имуществени или неимуществени). Разбира се, приложението на чл. 28 ЗАНН (а това се отнася и за чл. 9, ал. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН) не е изключено и при формалните административни нарушения, но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В конкретния случай бездействието на жалбоподателя е застрашило обществените отношения, свързани с ефективността на последващ контрол върху оборотни ведомости, т. е. на задължение на лицата, гарантиращо значителна част от републиканския бюджет и обезпечаваща нормалното функциониране на цялата държава, поради което следва да се приеме, че обществената опасност на този пропуск се отличава с достатъчен интензитет, за да се приеме, че същото следва да се санкционира по административен ред, а не представлява маловажен случай.

По размера на финансовата санкция

Правилно АНО е приложил и санкционната разпоредба, като за неизпълнение на задължение по чл. 13, ал. 1 от ДОПК се прилага специалната разпоредба на чл. 278б от ДОПК. Същата касае именно участниците в производството, докато санкционната разпоредба на чл. 273 ДОПК, касае трети на производството лица.

Съгласно нормата на чл. 273 ДОПК, който не окаже съдействие на орган по приходите или публичен изпълнител или възпрепятства упражняването на правомощията им, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв. за физическите лица, а за едноличните търговци и юридическите лица - с имуществена санкция в същия размер, като при повторно нарушение наказанието е глоба или имуществена санкция в размер от 1000 до 2000 лв. Санкцията е наложена, в предвидения в закона максимум без да са изложени съображения, обосноваващи това. Административното наказание е наложено в размер, превишаващ минималния. Действително в случая се касае за първо нарушение на жалбоподателя и следва да бъде тълкувано като едно инцидентно нарушение. Ето защо съдът намира, че подходящ в случая се явява минималния размер на глобата в размер на 500 лв., без обаче да бъде омаловажена обществената опасност на нарушението.

По разноските

С оглед изхода на производството пред настоящата съдебна инстанция и императивната разпоредба на чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, с оглед защитата от юрисконсулт, жалбоподателят следва да поеме разноски за насрещната страна. С оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото, размерът следва да бъде определен към

минималния такъв по чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, издадена на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, а именно – 80 лева.

По изложените съображения съдът приема, че НП е законосъобразно и следва да бъде изменено.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 700291-F 696201/20.04.2023 г., издадено от НАЧАЛНИК НА ОТДЕЛ „ОПЕРАТИВНИ ДЕЙНОСТИ-СОФИЯ“, ДИРЕКЦИЯ „ОПЕРАТИВНИ ДЕЙНОСТИ“ В ГД „ФИСКАЛЕН КОНТРОЛ“ КЪМ ЦУ НА НАП, с което за нарушение на чл. 37, ал. 2, вр. чл. 13, ал. 1 от ДОПК и на основание и чл. 53, вр. чл. 27 /83/, и чл. 3, ал.1/ал.2 от ЗАНН, и чл. 273 от ДОПК, на А. Б. Г., ЕГН *****, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 /хиляда/ лева като

НАМАЛЯВА размера на наложеното наказание „глоба“ от 1 000 /хиляда/ лева на 500 /петстотин/ лева.

ОСЪЖДА А. Б. Г., ЕГН *****, да заплати на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – София, в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено заедно с мотивите.

Съдия при Софийски районен съд: _____